

Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
1.Bf.30/2011/6.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, a 2012. év január hó 12. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 4.B.1343/2009/44. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést fegyházban rendeli végrehajtani.

A vádlott által házi őrizetben töltött időt a fegyházbüntetésbe akként számítja be, hogy egy napi szabadságvesztésnek 5 (öt) napi házi őrizetben töltött idő felel meg.

A vádlott anyja neve helyesen: xy.

Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 4.B.1343/2009/44. számú, 2010. november 24. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat a Btk. 166. § (1) bekezdése szerinti emberölés bűntettének kísérlete és a Btk. 263/A. § (1) bekezdés a./ pontja szerinti lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés bűntette miatt - halmazati büntetésül - 6 év börtönre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes letartóztatásban és a házi őrizetben eltöltött időt a kiszabott büntetésbe beszámította. Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség viselésére.

Az első fokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott az ok megjelölése nélkül, védője a jogi minősítés megváltoztatása és a büntetés enyhítése végett fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.561/2010/3-I. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén az ügyészség nem képviseltette magát. A vádlott védője tartalmában akként módosította a fellebbezését, hogy elsődlegesen az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan a vádlott terhére rótt élet elleni bűncselekmény súlyos testi sértés büntette kísérleteként való értékelését és ezért a büntetés enyhítését, végül változatlan jogi minősítés esetére a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Elsődleges indítványát az ítélet iratellenes, hiányos és téves logikai következtetéseken alapuló megállapításaival, a másodlagost eltérő tényállásra alapítottan, míg a harmadlagost az emberölés kísérletének távoli jellegével indokolta.

A Fővárosi Ítéltábla a kizárólagos védelemi perorvoslatok alapján eljárva az első fokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdés alapján teljes körben felülbírált.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartása mellett lefolytatott eljárásban igen alapos és részletes bizonyítást folytatott le. Az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat teljes mértékben beszerezte, felsorolta és elemzően értékelte.

Az elsőfokú bíróság helyszíni tárgyalást tartott a Városligetben és személyesen meggyőződött a bűncselekmény helyszínén tapasztalható terepviszonyokról, a vádlott és a tanúk elhelyezkedéséről, mozgásáról, az egymáshoz viszonyított távolságokat megmérte, és megállapításokat rögzített arról, hogy kinek mit kellett látnia, észlelnie. Ezek ismeretében állást tudott foglalni a vallomások meggyőző, elfogadható, hiánytalan tartalmát vagy éppen ezek hiányát illetően. Összevetette a nyomozás során elkészített fényképfelvételeket a helyszíni tárgyalás idején tapasztaltakkal és az összegző eredményt a jegyzőkönyvben rögzítette, az ítélet indokolásában pedig felhasználta. Így többek között megállapította, hogy a növényzet takarására hivatkozó előadásoknak milyen mértékben lehet hitelt adni.

A Fővárosi Bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, értékelő és mérlegelő tevékenysége logikai hibáktól és ellentmondásoktól mentes. A felderített bizonyítékokat egyenként összevetette, de összehatásában is elemezte, behatóan értékelte. Meggyőző érvekkel támasztotta alá, hogy a tényállás megállapításakor melyik vallomásnak milyen bizonyító erőt tulajdonít, és ezt mivel okolja. Számot adott arról, hogy mely tanúvallomásokat, illetőleg egyes vallomások mely részeit rekeszti ki a bizonyítékok közül, e döntésének alapos indokát adta, a vallomásokban mutatkozó kisebb eltéréseket feloldotta, vagy kellő indokokkal megerősítve helyénvalóan értékelte.

Az elsőfokú bíróság megalapozottan vetette el a vádlott tagadó vallomását, amely az elsőfokú eljárás végén már azt tartalmazta, hogy a sértett volt az, aki a vádlottra támadt, illetőleg ismeretlen személyek tűntek fel a helyszínen és tanúsítottak támadó magatartást.

Az elsőfokú bíróság az okirati bizonyítékok, a szakvélemények a rendőr tanúk, és a teljesen érdektelen tanúk vallomását vetette össze a sértetti és vádlotti érdekkörhöz

tartozó tanúk előadásával és a kétséget ébresztő adatokat tartalmazó előadásokat kirekesztette vagy csak annyiban fogadta el, amennyiben azokat más bizonyítékok támogatták, erősítették vagy alátámasztották.

A bizonyítékok köréből kirekesztette a fizikus szakértő véleményét is, mivel nem lehetett kétséget kizáró bizonyossággal megállapítani, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetésekor azt a sortot viselte, amelyen a lőpor elemeket fel lehetett fedezni. A szakvélemény ennek megfelelően csak azt bizonyította, hogy a vádlott sortja az utolsó mosást követően lövést leadó személy testközelében volt, ezt viszont nem lehetett terhelő bizonyítékként figyelembe venni.

Az elsőfokú bíróság támadhatatlan érvekkel alátámasztott, alaposan és részletesen megindokolt hibáktól és hiányosságoktól mentes megalapozott tényállást állapított meg, amely a másodfokú eljárásban irányadóan a felülbírálat alapját képezte. A vádlott védője a törvényesen mérlegelt tényállást támadta, de a megalapozatlanságra hivatkozása során kiragadott bizonyítékokat emelt ki és elmulasztotta hozzárendelni az egyes megállapított tényekre vonatkozóan felderített bizonyítékok összhatását, komplex vizsgálatát elemző bírói tevékenység végeredményét, ezért a fellebbezési eljárásban az nem vezethetett eredményre.

A Fővárosi Bíróság a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont a vádlott bűnösségére és törvényes a bűncselekmények jogi minősítése is. Azt is helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy törvényes vád, a rögzített vádirati történeti tényállás hiányában nem vizsgálhatta az élet elleni bűncselekmény súlyosabban minősülő eseteinek a megvalósulását, így az előre kiterveltséget és az aljas indokot sem.

A védő álláspontjával szemben törvényes a vádlott egyenes ölési szándékára vont következtetés is, mivel az nem a tényállás alapjául elfogadott egyetlen a vádlott terhére rótt lövés számán alapult, hanem azon a megalapozott tényálláson (arra is tévesen hivatkozott a védő, hogy ezt nem tartalmazza a történeti tényállás), amely a vádlott ölési szándékára tett kijelentését követően 4-6 méter távolságból a menekülő sértett mellkas magasságára célzottan leadott lövés tényéből következik.

A sértett kizárólag a menekülési módjának (cikk-cakokban futott) köszönhette az életét, mert a vádlott - a fentiekben leírt célzott lövéssel - a maga részéről mindent megtett a sértett életének kioltása végett, ezért a kísérlet befejezett és nem a védelem által a vádlott javára érvként felhívott távoli kísérlet volt.

Az elsőfokú bíróság jogi indokai között csak a halmazati büntetésként kiszabható mérték felső határára való utalást kellett pontosítani, mert az helyesen 20 év a tévesen feltüntetett 22, 5 évvel szemben.

A Fővárosi Bíróság helyesen feltárta és felsorolta a büntetés kiszabása során a vádlott terhére és javára értékelhető tényezőket, és azokat a súlyuknak megfelelően értékelte. Ezt a halmazattal, mint további súlyosító körülménnyel kellett csak

kiegészíteni, mivel a vádlott büntetése a halmazati szabályok figyelmen kívül hagyásával, az adott büntetési tétel keretei között került megállapításra.

A vádlott büntetése tetтарыos, mértéke megfelelően kifejezi a személyi társadalomra veszélyességét és az elkövetett бűncselekmény tárgyi súlyát. A halmazatul kiszabott és a büntetési tétel alsó határa (5 év) közelében megállapított mértékű szabadságvesztésnek a védelem által indítványozta enyhítése szóba sem jöhetett.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a büntetést бörtönben rendelte végrehajtani, mivel a Btk. 42. § (2) bekezdés b./ pontja a lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés бűntette esetére - mérlegelés nélkül - kötelezően fegyház fokozatot ír elő. Erre figyelemmel szükségessé vált a fokozat pontosítása és ehhez kapcsolódóan a házi őrizetben töltött idő eltérő, öt napban való beszámítása is, egyezően a már a törvény szövegében is rögzített mindenkori bírói gyakorlattal.

A vádlott anyja vezetéк nevének az ítélet rendelkező részében feltüntetett helyesírása eltért a közokiratok tartalmától, ezért javítani kellett.

A járulékos kérdésekben az ítélet rendelkezései törvényesek.

A fentiekben kifejtettek szerint a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § szerint részben megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

Budapest, 2012. év január hó 12. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Bartkó Levente s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 4.B.1343/2009/44. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.30/2011/6. számú ítéletében foglalt változások mellett jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2012. év január hó 12. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelél:
tisztviselő